

blz. 100), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur) en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 21 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten.
- 3) Verstaat dat de Republiek Finland haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 79 van 18.3.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 januari 2003

in zaak C-221/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Republiek Oostenrijk (¹)

(„Niet-nakoming — Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 79/112/EEG — Etikettering en presentatie van levensmiddelen”)

(2003/C 55/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-221/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. C. Schieferer) tegen Republiek Oostenrijk (gemachtigde: H. Dossi) ondersteund door Koninkrijk Denemarken (gemachtigde: C. P. Kristensen), betreffende een beroep tot vaststelling dat de Republiek Oostenrijk niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, lid 1, sub b, en 15, leden 1 en 2, van richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame (PB 1979, L 33, blz. 1), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 (PB L 43, blz. 21), en krachtens artikel 28 EG, voorzover zij § 9, leden 1 en 3, van het Bundesgesetz van 23 januari 1975 über den Verkehr mit Lebensmitteln, Verzehrprodukten, Zusatzstoffen, kosmetischen Mitteln und Gebrauchsgegenständen (Lebensmittelgesetz 1975) (bondswet inzake de verhandeling van levensmiddelen, voor menselijke consumptie bestemde producten, additieven, cosmetische producten en gebruiksvoorwerpen), aldus uitlegt en toepast, dat vermeldingen op het gebied van de gezondheid op courante levensmiddelen algemeen en absoluut

verboden zijn, en voorzover zij het aanbrengen van dergelijke vermeldingen aan een procedure van voorafgaande vergunning onderwerpt, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M.-F. Contet, administrateur, op 23 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door op algemene wijze vermeldingen op het gebied van de gezondheid op de etikettering van courante levensmiddelen te verbieden en door het aanbrengen van dergelijke vermeldingen aan een procedure van voorafgaande vergunning te onderwerpen, is de Republiek Oostenrijk de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 2, lid 1, sub b, en 15, leden 1 en 2, van richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997.
- 2) De Republiek Oostenrijk wordt verwezen in de kosten.
- 3) Het Koninkrijk Denemarken draagt zijn eigen kosten.

(¹) PB C 211 van 22.7.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 21 januari 2003

in zaak C-318/00 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's bench Division, om een prejudiciële beslissing]: Bacardi-Martini SAS, Cellier des Dauphins, tegen Newcastle United Football Company Ltd (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van diensten — Weigering om reclameboodschappen voor alcoholische dranken te tonen tijdens sportevenement dat plaatsvindt in lidstaat waar televisiereclame voor alcoholische dranken is toegelaten, maar wordt uitgezonden in andere lidstaat waar dergelijke reclame bij wet is verboden — Relevantie van vragen voor oplossing van geschil in hoofdgeding”)

(2003/C 55/04)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-318/00, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Bacardi-Martini SAS,

Cellier des Dauphins, en Newcastle United Football Company Ltd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 59 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 49 EG), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puisseochet en M. Wathelet, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann (rapporteur) en V. Skouris, F. Macken en N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 21 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het bij beschikking van 28 juli 2000 van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division, ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing is niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 302 van 21.10.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 21 januari 2003

in zaak C-378/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europees Parlement en Raad van de Europese Unie (¹)

(„Comitologie — Besluit 1999/468/EG van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden — Criteria voor keuze tussen verschillende procedures tot vaststelling van uitvoeringsmaatregelen — Gevolgen — Motivatieplicht — Gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE)“)

(2003/C 55/05)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-378/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Maidani) tegen Europees Parlement (gemachtigden: C. Pennera en M. Moore), en Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J.-P. Jacqué en G. Houttuin) ondersteund door Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigde: G. Amodeo, bijgestaan door M. Hoskins), betreffende een beroep tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE) (PB L 192, blz. 1), voorzover daarin de vaststelling van maatregelen tot uitvoering van het programma LIFE wordt onderworpen aan de regelgevingsprocedure bedoeld in artikel 5 van besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (PB L 184, blz. 23), heeft het Hof,

samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puisseochet en M. Wathelet, kamerpresidenten, C. Gulmann, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: M.-F. Condet, administrateur, op 21 januari 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig artikel 11, lid 2, van verordening (EG) nr. 1655/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 17 juli 2000 betreffende het financieringsinstrument voor het milieu (LIFE).
- 2) Verstaat dat de op de datum van uitspraak van dit arrest reeds vastgestelde maatregelen tot uitvoering van verordening nr. 1655/2000 niet door dit arrest worden aangetast.
- 3) Verstaat dat de gevolgen van artikel 11, lid 2, van verordening nr. 1655/2000 volledig worden gehandhaafd totdat het Parlement en de Raad nieuwe bepalingen inzake de comitéprocedure voor de maatregelen tot uitvoering van voornoemde verordening zullen hebben vastgesteld.
- 4) Verwijst het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie in de kosten.

(¹) PB C 355 van 9.12.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 23 januari 2003

in de gevoegde zaken C-421/00, C-426/00 en C-16/01 (verzoek van het Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, het Unabhängiger Verwaltungssenat Wien en het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Renate Sterbenz en Paul Dieter Haug (¹)

(„Harmonisatie van wetgevingen — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 79/112/EEG — Etikettering en presentatie van levensmiddelen“)

(2003/C 55/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-421/00, C-426/00 en C-16/01, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van respectievelijk de Unabhängige Verwaltungssenat für Kärnten (Oostenrijk), de Unabhängige Verwaltungssenat Wien (Oostenrijk) en het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in de aldaar dienende strafzaken tegen Renate Sterbenz (C-421/00), en Paul Dieter Haug (C-426/00 en C-16/01), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 28 EG en 30 EG alsmede richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van